

Ἡ συσκευὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓν εὐμέγεθες αὐτοκίνητον καὶ ἓν μηχανήμα ἀκτίνων Ραϊντγκεν ἀποθηκευόμενον εἰς τὸ ὄπισθεν αὐτοῦ μέρος. Ὄταν πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ τὸ μηχανήμα, μεταφέρεται εἰς ἓν διαμέρισμα τοῦ νοσοκομείου, μετατρέπόμενον εἰς σκοτεινὸν θάλαμον τῇ βοήθειᾳ μαύρων παραπετασμάτων, στήνεται καταλλήλως καὶ συνδέεται διὰ σύρματος μετὴν ἤλεκτροπαραγωγὸν μηχανὴν τοῦ αὐτοκινήτου, ἣτις στρεφομένη ὑπὸ τοῦ κινητήρος τοῦ αὐτοκινήτου παράγει τὸ ἤλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ τροφοδοτεῖ τὸ μηχανήμα. Διὰ τοῦ ἀπλουστάτου ὅσον καὶ σοφοῦ τούτου μηχανισμοῦ ὁ χειριστὴς ἰατρός διακρίνει ποῦ ἔχει σφηνωθῆ ἢ σφαῖρα ἢ ποῖα ὅστᾳ τοῦ σώματος εἶνε τεθραυσμένα, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπικαίρως ἢ ἀναγκαίᾳ χειρουργικῇ θεραπείᾳ.

Τὸ ἓν λόγῳ αὐτοκίνητον τῶν ἀκτίνων Ραϊντγκεν ἐλειτούργησεν ἀποτελεσματικῶς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ μέχρι τέλους καὶ τοῦ ἐλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου εἰς τὰ νοσοκομεία Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας, ὑπὸ τὸν δεξιώτατον πάντοτε χειρισμὸν τοῦ κ. Βασιλεῖδου, τοῦ ὁποῦ ὁ ζῆλος, ἡ ἀφοσίωσις, ἡ φιλάνθρωπος ἄμα καὶ ἐπιστημονικὴ ἐργατικότης, ἐκίνησαν τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν ὧν παρηκολούθησαν ἐκ τοῦ ἐγγύς τὴν ἐργασίαν του. Διότι, φαντασθῆτε πόσον ἀνιαρὰ καὶ ἐκνευριστικὴ εἶνε ἡ ζωὴ μέσα εἰς τὸ σκότος, ὃ δὲ κ. Βασιλεῖδης ἔπρεπε νὰ μένῃ ἐπὶ ὀλοκλήρους καθ' ἐκάστην ὥρας ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου τῶν Ἀκτίνων ἐκπληρῶν τὸ καθῆκόν του. Ἀλλὰ καὶ ποῖα ἠθικὴ καὶ ψυχικὴ ἀποζημίωσις, ὅταν κατῴρθωνε νὰ σώζῃ τοὺς τραυματίας, νὰ παρακολουθῇ δὲ ἐπιστημονικῶς τὰς παιγνιώδεις καὶ περιέργους διαδρομὰς τῆς σφαίρας ἐντὸς τοῦ σώματος διὰ μέσου τῶν σπλάγχχνων, τὰ ὁποῖα ἄφηνεν ἀδλαβῆ, τὰς κυκλικὰς συστροφὰς τῆς, χωρὶς νὰ καταστρέψῃ νεῦρα ἢ ὅστᾳ, τὰ μακρὰν τῆς διόδου τῆς σφαίρας προξενούμενα περιέργα κατάγματα, καὶ ἄλλας παραδόξους περιπτώσεις, ἀντιληπτὰς μόνον διὰ τῶν Ἀκτίνων.

ΕΝΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

[Ἐν τῶν ποιητικωτέρων καὶ αἰσθηματικωτέρων συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τῇ καταλήψει τῶν Ἰωαννίνων διεβίβασθησαν ἐκ περάτων τοῦ ἐλληνισμοῦ πρὸς τὸν Ἀρχιστρατήγον — Διάδοχον, εἶνε καὶ τὸ κάτωθι, ὃπερ ἀπηύθυνεν ὁ ἐγκριτος δικηγόρος καὶ νομομαθὴς κ. Διον. Σωμερίτης ὡς ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου τῶν Ζακυνθίων. Πρωτότυπον εἰς ὕφος, περιεκτικὸν εἰς ἔννοιαν, καὶ οἰονεὶ προφητικὸν τὴν ἔμπνευσιν, ἀξίζει νὰ τὸ παραθέσωμεν ὧδε.]

«*Α. Υ. Τῷ Τρισενδόξῳ Διαδόχῳ Κωνσταντίνῳ*

Ὅσα ἄνθη ἀναφύει ἢ μυροβόλος πατρίς μου τὸ ἔαρ, τόσα εὐχομαι νὰ ζήσετε ἔτη, καὶ τόσα ἔθνικὰ τρόπαια νὰ λαμπρύνωσι τὴν μέλλουσαν Βασιλείαν Σου. *Δ. Σωμερίτης*»